

राजा । नन्वेतदुपपन्नं ।

उर्वशी । कृत्वा देवीरु दिष्टो महारागो । अदो से पणाम्रवदो
विम्र सरीरसंगदम्हि । मा खु मं पुरोभाइणि त्ति समत्थेहि ।
विदूषकः । कथं इध ज्जेव तुम्हाणं अस्तं इदो सूरु ।

* राजा ॥ उर्वशीमवलोक्य ॥

देव्या दत्त इति यदि व्यापारं व्रजसि मे शरीरे ऽस्मिन् ।

प्रथमं कस्यानुमते चौरि कृतं मे त्वया कृत्यं ॥ ५८ ॥

चित्रलेखा । वम्रस्स णिरुत्तरा एसा । मम संपदं विणविम्रं
सुणीअड ।

* राजा । अवलितो ऽस्मि ।

चित्रलेखा । वसत्ताणत्तरं उण्हसमए भम्रवं सुज्जो मए उअ-
अरिद्वो । ता जथा इमं मे पिअसही सगस्स णा उक्काण्ठेदि तथा
वम्रस्सेण कादव्वं ।

* विदूषकः । भोदि किंवा सगो सुमरिदव्वं । णा तत्थ खादी-
अदि णा पीअदि । केवलं अणिमिसेहिं अच्चीहिं मीणादा अवल-
म्बीअदि ।

राजा । वयस्य ।

अनिर्देश्यसुखं स्वर्गं कथं विस्मारयिष्यते ।

अनन्यनारीसामान्यो दासश्चायं पुत्रत्वाः ॥ ५९ ॥

* चित्रलेखा । अणुगहिदम्हि । कृत्वा उव्वसि अकादरा भविम्र
विसज्जेहि मं ।